

Til § 27.

Medens statsseminariernes ledere hidtil har været kaldt forstandere, foreslås de fremtidig kaldt rektorer som lederne af alle andre danske højere læreanstalter, hvilket også stemmer med, hvad der er regel i *Sverige* og *Norge*.

Et mindretal (*Willy Andersen, Barfod, Bjerneboe, Bomholt, Disa Christjansen, Mathilde Hansen, G. Hasselriss, Niels Nielsen, Inger Merete Nordentoft, Paaskesen*) finder det af afgørende betydning, at den, der skal lede et seminarium, har et indgående kendskab til undervisningsarbejdet, og stiller derfor forslag om, at ingen kan udnævnes til rektor for et statsseminarium, som ikke i mindst 5 år har haft sin væsentligste virksomhed ved undervisning. Et andet mindretal (*Egebæk og Utoft Sørensen*) finder, at dette krav bør skærpes derhen, at den pågældende i mindst 5 år skal have haft sin hovedvirksomhed ved et seminarium, men mindretallet mener ikke, at denne bestemmelse bør optages i loven.

Til § 28.

Reglen i lov 15. april 1930, § 12, stk. 1, om en *pædagogisk prøve* som betingelse for ansættelse som lærer ved et seminarium, er gentaget her. Prøven har nu bestået i ca. 20 år, og selvom det kun er et forholdsvis ringe antal lærere, der har underkastet sig prøven, og denne derfor også ofte har måttet tages efter, at den pågældende er blevet knyttet til et seminarium, som en betingelse for at få fast ansættelse ved dette, er der dog enighed om dens værdi, således at den ønskes opretholdt. Kravet gælder dog kun for lærere ved statsseminarier, men har aldrig været betingelse for ansættelse ved privatseminarierne.

Seminariernes faste lærere foreslås fremtidig kaldt *lektorer*, således som det er tilfældet ved de svenske seminarier. I det stærke samkvem mellem de nordiske seminarier, som de senere år har set, er en overensstemmelse på dette punkt meget ønskelig, og det er desuden rimeligt med denne mere ansete lærertitel at særtegne de mænd og kvinder, der er knyttet til en højere læreanstalt og har den betydningsfulde virksomhed at uddanne landets kommende lærere; deres og deres skoles betydning er derfor i ingen henseende ringere end gymnasiernes og de lektorers, der har deres gerning ved disse.

Kommissionen er enig om nødvendigheden af en passende nedsættelse af seminarielektorernes pligtige timetal, da dette er en forudsætning for, at de i lovforslaget nedlagte tanker kan føres ud i livet. Der tænkes i denne forbindelse på det store arbejde, den ny undervisningsform, som man ønsker skal være seminariernes særpræg, vil kræve af lærerne. Den individuelle undervisning, der må gives mange elever ved den dybtgående behandling af perioder og områder indenfor fagene, som det er tanken at give, vil sammen med øget hjemmearbejde og udvidelse af egne kundskaber belaste lektorernes arbejdskraft i så høj grad, at der til gengæld må gives dem følelig lettelse i deres skolearbejde.

At de er forpligtede til også at overtage timer i øvelsesskolen for derved stadig at være i kontakt med arbejdet med børnene, stemmer med reglen i lov af 15. april 1930, § 3, stk. 3.

Til § 29.

Medens kravet om en *pædagogisk prøve* som betingelse for ansættelse i en seminarielærerstilling hidtil kun har været gældende for de 4 årige seminarier, foreslås den ved nærværende paragraf også gjort gældende ved *seminarier for småbørnslærere*.

Af tilsvarende grunde som anført ovenfor til § 28 er kommissionen enig om nødvendigheden af en passende nedsættelse af lærernes pligtige timetal.